

utolsó életszakaszát Sárospatakon Németh Lászlóval egyetértésben értékelték: „Móricz Zsigmond, az egyén, most lesz egészen a közösség embere, aki a nemzet helyett emlékszik, vágyik, korhol és megbocsát. ...Mintha a mindenfelől szorongatott nemzet helyett kellett volna megmutatnia egy öreg embernek, hogy mit fenyeget a világ a magyarban.”³⁰

Kováts Dániel

Kilencven éve született Hevesy Sándor

1902. július 23-án született Hevesy Sándor, aki e században a legtöbbet tette Eger műemlékeinek védelméért. Régi egri, német eredetű értelmiségi családból származott. Apja bankigazgató volt. Gimnáziumi tanulmányait a helybeli Dobó főreálisiskolában végezte. Érettségi után a József nádor Műegyetem építészeti karára iratkozott be, ahol 1926-ban kapott mérnöki diplomát.

Pályakezdesére döntő hatással volt Wälder Gyula, korának neves építésze, akinek nevéhez Egerben is több neobarokk stílusban épített középület fűződik. (Például a Korona – ma Park Szálló, a Pénzügyi Igazgatóság épülete stb.) Miután mesterét 1928-ban egyetemi tanárnak nevezték ki, visszatért Egerbe, ahol augusztus 1-jétől alkalmazták a Városi Mérnöki Hivatalban. 1929 december végén városi főmérnökké nevezték ki. Ilyen minőségben nagy érdemeket szerzett szülőhelye építésében, műemlékeinek védelmében.

Egerbe kerülésekor nagy építkezések folytak a városban. A Klebelsberg-féle akció keretében több iskola épült. Megindult a vezetékes ivóvízhálózat kialakítása és az aszfaltút-építés is.

Mint városi főmérnök több építkezésnél közreműködött. A háborút követő években fontos szerepe volt a romos épületek helyreállításában, a telkek és a házhelyek rendezésében.

1950. május 1-jétől az Egri Magasépítő Nemzeti Vállalat főmérnöke lett. Hivatali munkája mellett a város rendezésére is fordított időt. Kedvenc témája volt az idegenforgalom támogatása. Szorgalmazta Eger üdülőhelyé nyilvánítását.

Fiatal korától kezdve szerelmese volt a város műemlékeinek. Már 1945 előtt segítette a várasatásokat. 1956. május 31-én kezdeményezésére létrehozták a Városi Tanács Műemléki Albizottságát, amelynek ő lett az elnöke. A bizottság felmérte a város műemléki és műemléki jellegű épületeit. 1958-ban ezeket táblával látták el. Ezt követően meggyorsult, s ebben neki nagy része volt, a műemléki épületek restaurálása. Szorgalmazta, hogy a műemlék épületek funkciót kapjanak. Így a várba került a múzeum, a Buttler-házba a Turista Szálló, az egykori trinitárius templomba kamaraszínházat rendeztek be.

Az 1960-as évek közepén része volt Eger védett belvárosa rekonstrukciójának kidolgozásában. Számos műemlék épület történetét tárta fel, s kutatási eredményeit cikké formálva, főként a Népújságban publikálta. Társ szerzője volt a Heves Megyei Idegenforgalmi Hivatal által több kiadásban megjelentetett Eger című munkának.

1970 februárjában a Hazafias Népfront Egri Városi Bizottsága elnöksége mellett működő Honismereti és Helytörténeti Bizottság tagjaként hat pontból álló tervet dolgozott ki a város színvonalas megismertetésére. Javaslatai a következők voltak: tizenkét füzetből álló sorozatot kell kiadni Ismerd meg városodat címmel, a Népújság vasárnapi számában rovatot kell nyitni helytörténeti cikkek közlésére, honismereti és helytörténeti klubot kell szervezni, előadásokat kell tartani a város történetéről, műemlékeiről különböző helyeken; törödni kell az utcanevékkel, a Hevesi Szemle folyóirat folyamatosan közöljön helytörténeti jellegű anyagokat is. Javaslatainak többsége megvalósult.

1985. április 11-én, több évtizedes munkálkodás után halt meg. Halálával a város szegényebb lett egy érte oly sokat munkálkodó, a múltat, a műemlékeket szerető polgárával. A műemléki kutatásokra és mérnöki tevékenységére vonatkozó hagyatékának legértékesebb darabjai a Dobó István Vármúzeumba kerültek.

Szecső Károly

³⁰Németh László: Homályból homályba II. Bp., 1977. 428. old.